

ЩОСЬ

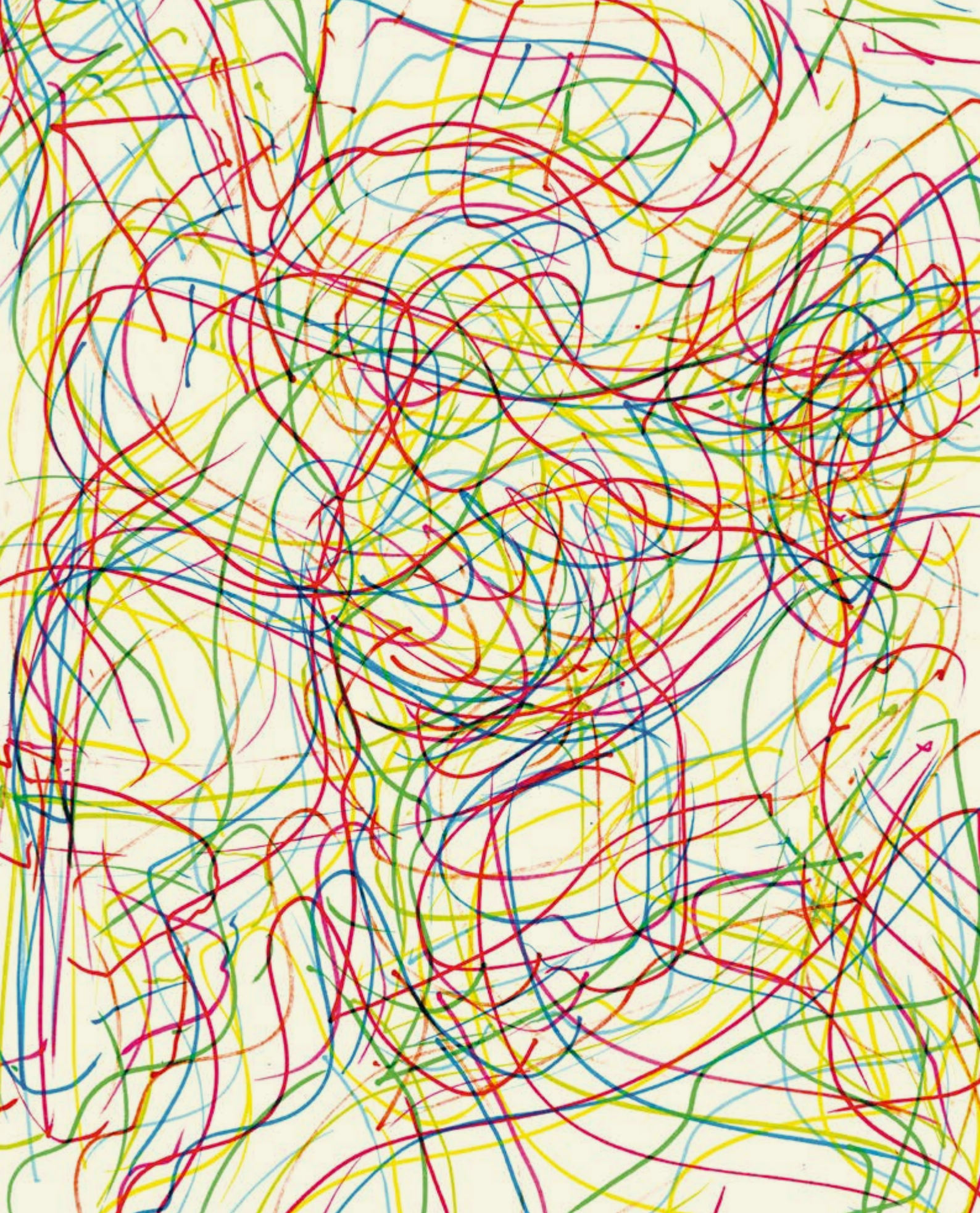
ІНІЩО

Анна Пашкевич

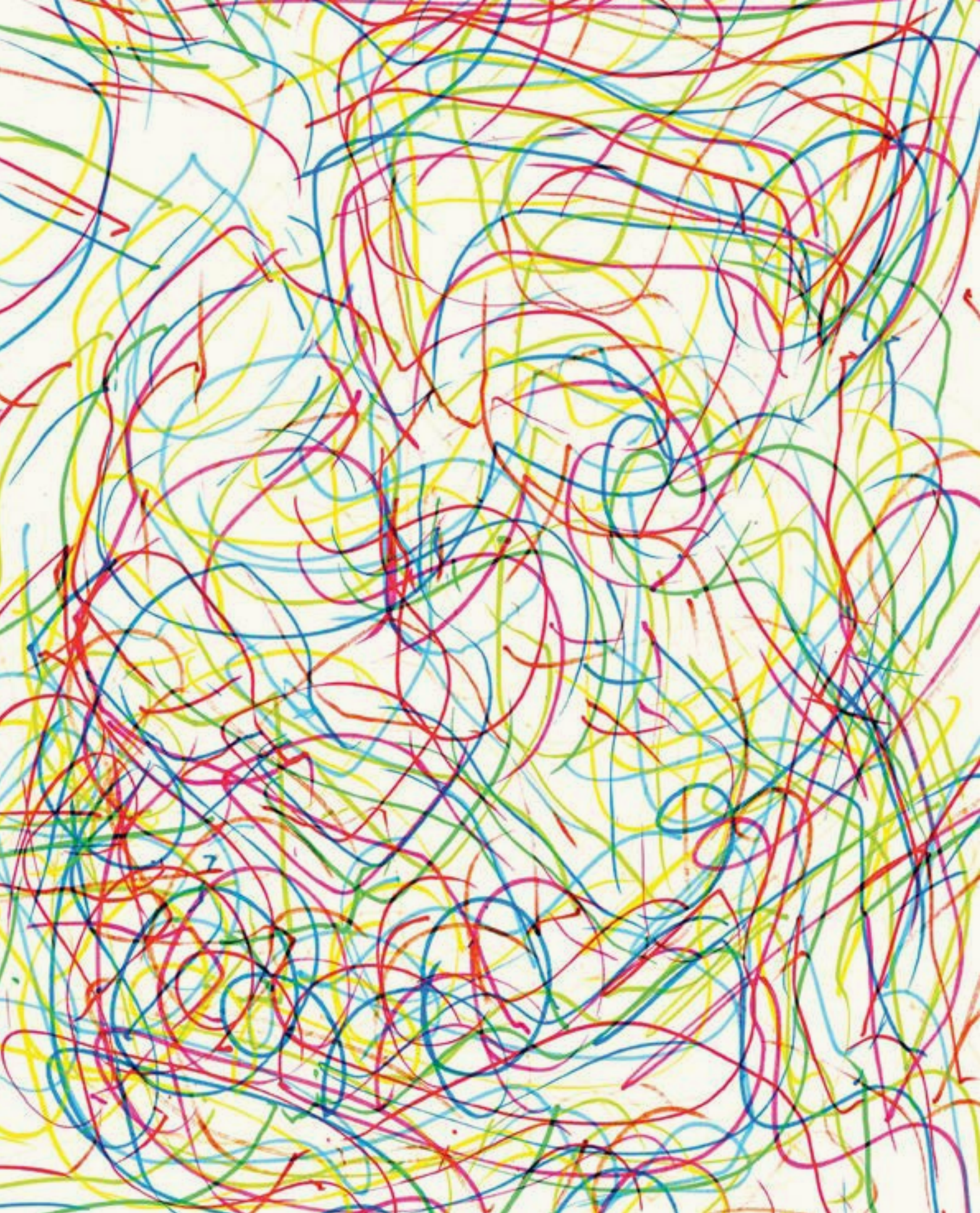
Кася Валентинович

Переклад: Ольга Смольницька

Моїй улюбленій Мамі

ЩОСЬ

І НІЩО

Анна Пашкевич

Кася Валентинович

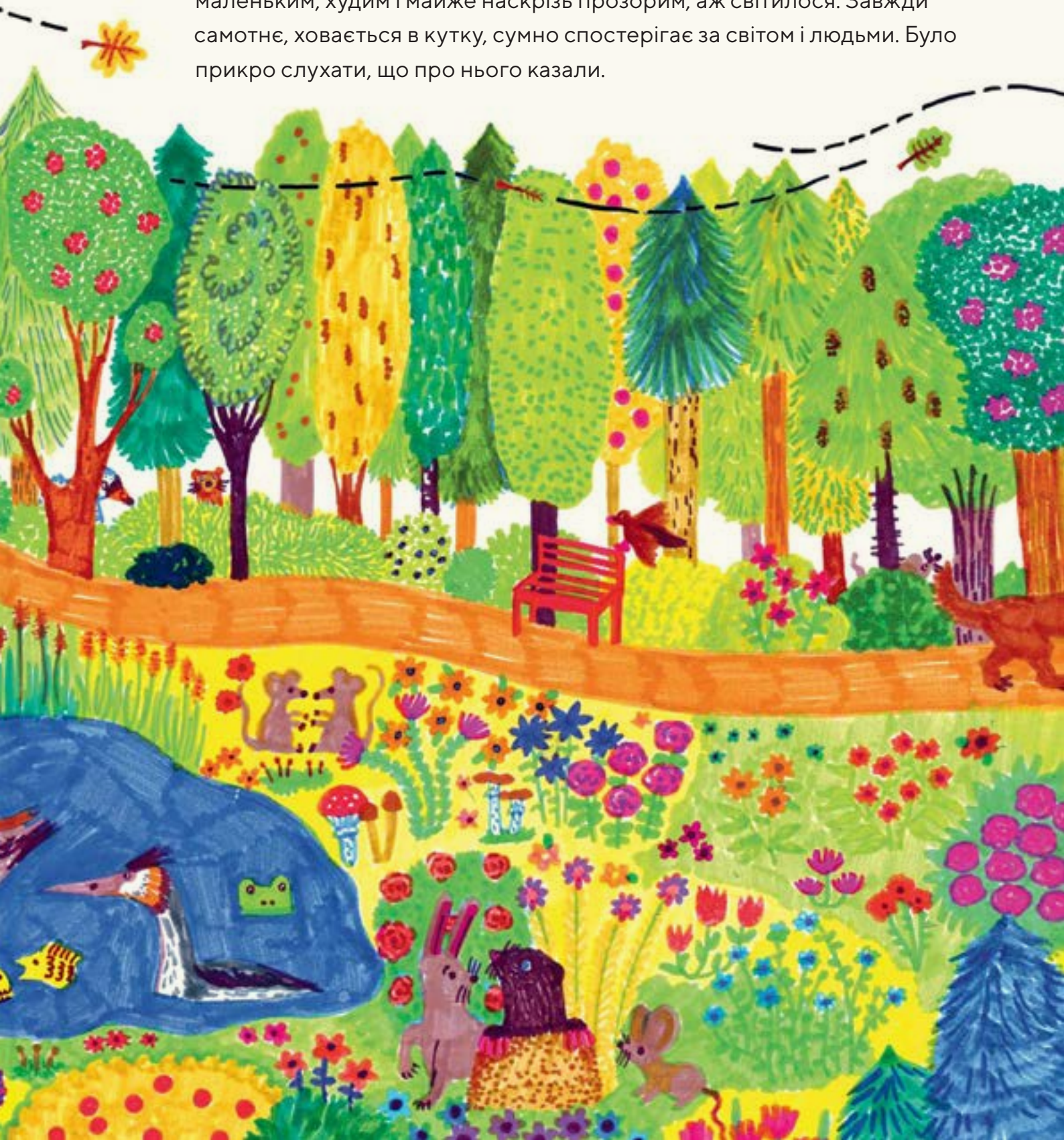

НІЩО не мало нічого.

Воно ніде не жило і ні для кого нічого не означало. Крім того, воно було маленьким, худим і майже наскрізь прозорим, аж світилося. Завжди самотнє, ховається в кутку, сумно спостерігає за світом і людьми. Було прикро слухати, що про нього казали.

– Нічого з цього не буде, –
– мовив збентежений художник,
оцінюючи наслідки своєї роботи.

– Знову нічого не бачу, –
роздратовано оголошував сивий дідусь,
протираючи спітнілі окуляри.

– Тут нічого немає! –

воляли обурені діти, зазирнувши
у справді глибоку яму, яку бригада
будівельників залишила на краю подвір'я.

– Нічого не розумію, –

хвилювався хлопчик, коли вчителька
математики пояснювала дітям дуже
складне завдання.

Геть інша справа – ЩОСЬ!

Воно було насправді важливим і набундюченим.

Кругле, велике і дуже самовдоволене, завжди перебувало в центрі подій і викликало сенсацію.

– Я, мабуть, щось бачив! –

хвалився щасливий астроном, помітивши таємничий об'єкт, який пролетів над містом.

– **Щось неймовірне!** –

кричала з радощів якась пані,
легко влізаючи в сукню, яку
роками не носила.

– **Це було щось
дивовижне!** –

повідомляла по радіо відома
мандрівниця, повернувшись із
далекої поїздки.

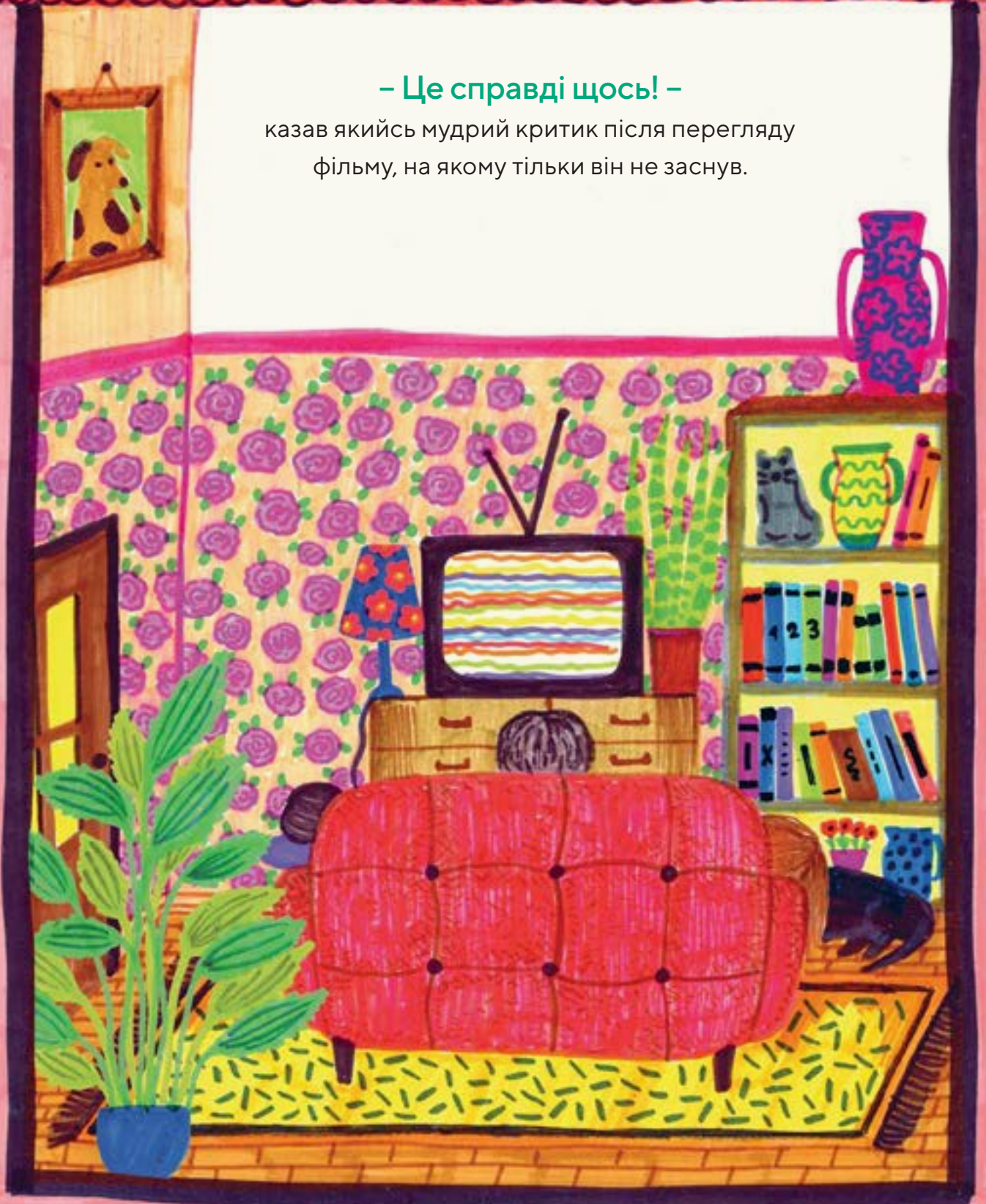

– Це справді щось! –

казав якийсь мудрий критик після перегляду
фільму, на якому тільки він не заснув.

– Щось у цьому є! –

відповідала славетна пані професорка на питання
журналістів під час конференції.

Почувши всі ці крики радощів, подиву і захоплення,

ЩОСЬ роздувалося від гордості.

Дедалі частіше голосно хвалилося тим, яке воно важливе
і незамінне. Про маленьке і непомітне

НІЩО не казали інакше, як зі зневагою.

І, напевно, нічого не змінилося б, якби **ЩОСЬ** і **НІЩО**
не зустрілися випадково в одному парку...

Маленький хлопчик тільки зараз навчався їздити на велосипедику, який отримав на свій третій день народження.

– Мамо, подивися! –

кричав він щоразу, коли в нього виходило
проїхати кілька метрів.

І мама гордо спостерігала, будь-якої хвилини
готова підбігти і вберегти сина від падіння.

Але навіть найпильніша мама іноді може
випустити малюка з поля зору. Буває, що це
«іноді» виявляється особливо важливим.

На дорозі, якою їхав хлопчик, невідомо коли і не знати звідки раптово з'явився хуліган на скутері. Він обігнав дитину на шаленій швидкості, через що велосипедик перекинувся, і хлопчик упав на землю. Хуліган не озираючись помчав далі, лякаючи голубів і горобців, яким старенькі бабусі, що сиділи на лавці, кидали хлібні крихти.

– Щось жахливе! Як так можна? –
закричали хором старенькі бабусі.

Обурені, вони скочили з місця і стали посеред доріжки, щоб краще бачити, що буде далі. Перелякана мама кинулася до сина, який лежав на дорозі.

– Треба щось нарешті зробити з цими дорожніми піратами! –

розлючено крикнув власник пса (якого вигулював неподалік), погрожуючи хуліганові ціпком.

– Обов'язково щось таке, щоб пам'ятали: парк – це не вулиця, –

погодилася молода жінка, яка також була свідком цього нещасного випадку.

Сидячи на дереві поблизу,

ЩОСЬ трохи здригнулося...

Йому не сподобалася ця ситуація. Упевненість у собі, з якою воно прокинулося вранці, раптом ніби щезла...

Тим часом **НІЦО** визирало з-за куща і настовбурчило вуха. Воно зацікавлено глянуло в бік стежки.

Досі дуже схвильовані старенькі бабусі колом обступили хлопчика і його маму. Вона обережно допомогла синові встати і підняла з землі перекинутий велосипедик. Далі присіла і дбайливо оглянула сина.

– З тобою **НІЧОГО** не сталося, синочку? –
обережно спитала вона.
Старенькі бабусі затамували подих.

– **НІЧОГО, НІЧОГО**, – відповів хлопчик, трохи збентежений
їхньою присутністю, і міцно притулився до мами. Він усе ще був
надто переляканий, щоб плакати.

Мама ще раз уважно оглянула його і поцілувала обдерту
ручку. Через деякий час підвелася і полегшено оголосила
витріщакам:

– На щастя, **НІЧОГО** небезпечного!

Почувши її слова, **ЩОСЬ** іще більше знітилося.
Воно вже не почувалося найголовнішим і найкращим на
світі. **А НІЩО?**

НІЩО начебто трохи виросло. Воно вийшло з-за куща, і хоча ніхто із довколишніх не міг його розглядіти, уперше за довгий час широко усмінулося. Несподівано воно відчуло себе по-справжньому щасливим...

Анна Пашкевич

– авторка понад шістдесяти книжок для дітей, у тому числі «Щось і Нічого», яка була внесена до Міжнародного списку «Білі ворони-2021». Її книги перекладалися багатьма мовами. Авторка сценаріїв для вчителів. Постійно співпрацює з журналом для сліпих і слабкозорих дітей «Промінчик» («Promyczek»).

Проводить майстер-класи з читання для дітей у школах і дитячих садках.

Пише вірші для дорослих.

Кася Валентинович

– ілюстраторка, графік. Співпрацює з графічною студією „Homework“. Спеціалізується на проєктах для культурних установ у першу чергу пов'язаними з навчанням і вихованням дітей. Авторка ідентифікації всіх видань кінофестивалю „Дитяче кіно“, ілюстрованої ідентифікації місця родинного виховання в Музеї історії польських євреїв Полін (POLIN), навчальних видань для Національного музею у Варшаві, Музею Фредерика Шопена у Варшаві та «Крикотеки» у Кракові.

Співзасновниця бренду настільних ігор „Zagrywki“ (Розіграші). Авторка ілюстрацій до кількох книг. Ілюстрації ввійшли до художньої колекції Музею історії польських євреїв Полін (POLIN) у Варшаві. Переможниця графічних конкурсів, у тому числі «Найкрасивіші книги року», отримала Головний приз журі за книгу „Правий і Лівий“ у конкурсі „The BIBF Ananas International Illustration Exhibition“ (Пекінський Міжнародний книжковий ярмарок Міжнародна виставка ілюстрацій “Ананас”). Пройшла відбір на виставку ілюстраторів на Bologna Children’s Book Fair (Болонський ярмарок дитячих книг) у 2019 році.

Ольга Смольницька

– українська філологиня, філософиня, перекладачка, поетка, письменниця, культурна діячка. Кандидат філософських наук (українознавство). Авторка восьми українських книг. Лауреатка міжнародних і українських премій та конкурсів. Авторка понад 300 наукових публікацій, її твори і вірші перекладені багатьма мовами. В її перекладах опубліковано 9 прозових книг (з англійської мови), а також численні поетичні антології та інші видання з різних мов. Організовувала перекладацькі, літературні, наукові та інші культурні заходи.

Хобі: читання, малювання, фотографування, відвідування музеїв та інших культурних пам’яток, споглядання природи.

Щось і Ніщо

© Анна Пашкевич, текст

© Катажина Валентинович, ілюстрації

© Ольга Смольницька, переклад

© Wydawnictwo Widnokrąg, 2022

Видання і графічне опрацювання: Беата Дановцька

Відповідальний редактор: Анна Новацька-Девілар

Коректура: Галина Лильо

Пясечно 2023

Усі права застережені. Жодна частина цієї публікації не може бути відтворена в будь-якій формі або в будь-який спосіб без письмової згоди видавця.

Книжка вийшла друком у рамках проєкту „Книжки, які обнадіюють”

Фінансується фондами ЄС. Висловлені погляди та думки є виключно поглядами та думками автора(ів) і не обов'язково відображають погляди та думки Європейського Союзу або Європейського агентства з питань освіти і культури (EACEA). Ані Європейський Союз, ані Європейське агентство з питань освіти і культури не несуть за них відповідальності.

Співфінансується
Європейським Союзом

Партнер проєкту:

La Fontaine
FUNDACJA

Дофінансовано/Підтримано коштами Міністерства культури і національної спадщини з Фонду сприяння розвитку культури – державного цільового фонду.

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

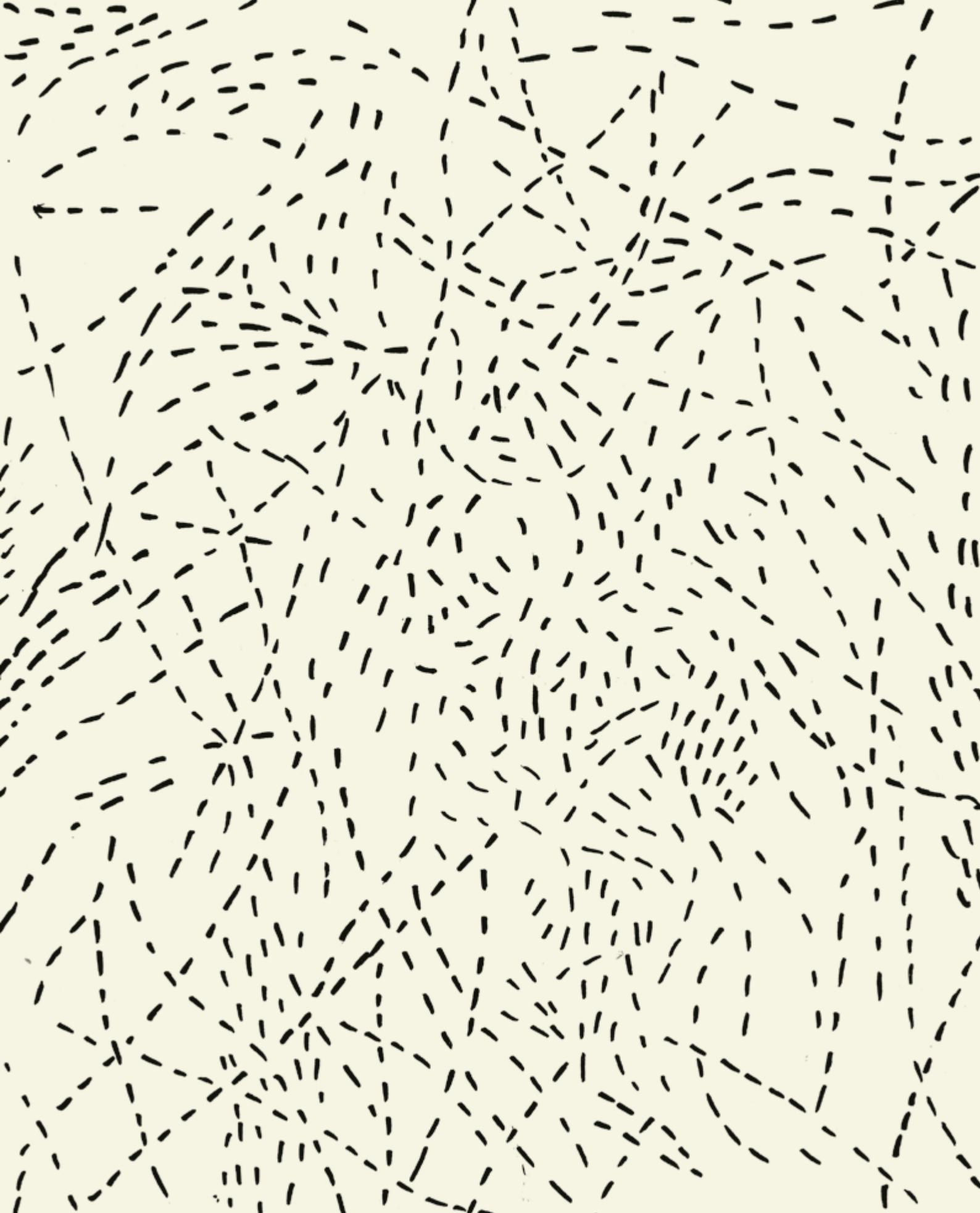
ISBN 978-83-966916-9-9

www.wydawnictwo-widnokrąg.pl

ЩОСЬ і НІЩО щодня живуть зовсім по-різному. Ніхто ніде не цінує непоказне і скромне НІЩО, тому воно тримається осторонь і всміхається зрідка. Натомість одвічно надуте ЩОСЬ безперестанно привертає увагу, завжди перебуває в центрі подій. Так було до певної зустрічі в парку, що виявила, як змінюється спосіб сприйняття самих себе.

Це оповідка про те, як сильно чужі думки і судження впливають на нашу самооцінку. Історія оригінально показує, що варто лише подивитися на щось з іншого боку, щоб зрозуміти: те, що для нас важливе й вартісне, з першого погляду не завжди помітне.

ПАРТНЕРАМИ
ПРОЄКТУ Є:

Співфінансується
Європейським Союзом

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

ISBN 978-83-966916-9-9